

No 2099.

BIBLIOTHECA REGIA
HAFNIENSIS

117

IN REDITVM

POTENTISSIMI PRINCIPIS AC IL-
lustrissimi Domini, Domini Christiani tertij, Re-
giæ Danorum ect. Maiestatis, & florentissimum
Senatus regni conuentum in vrbem
Haffniensem, Anno domini
1551 Gratulatorium Eras-
mi Læti Ingel.
Carmen.

Haffniæ
1 5 5 1.

EIa âge Dãnorum pubes Generosa, nitentem
Hunc decet augusta condere voce diem
Eia age & ambrosium florenti cinge corona
Prataq; per medium sparge rotata caput
Et faciles moderare choros, lususq; capesse
vt resonent summos menia nostra iocos
Hæc etenim sacrata dies, hęc tempora plausum
Et lętos pręsens expetit hora viros
Succinctamq; velit formosæ virginis esse
Qua molli saliat corpore culta, togam
Quo mage subductis ea libera vestibus, arte
Temperet ad pulsos brachia lęta sonos
Atq; pedes numeris agiles det lactea certis
Illa leui quotiens aera veste ferit
Deniq; si quid habet prestantis Musica formæ
Blãnda quid aut priscæ tibia laudis habet
Huc numeros vocisq; vias, huc conferat omne
Quodcunq; egregia colligit arte decus
Miles & ipse piis concedat laudibus vltro,
Atq; iocis plausum culta mineruа feras
Postremo quæcunq; sient hoc maxima regno
Quæq; sub insigni conditione micant
Huc laudes huc vota ferant, hanc omnie lucem
Plaudenti, & fausta tempora sorte canant
Tuq; adeo ingentes hilari cape pectore motus
Haffnia, tu sacros excipe lęta dies

Hac

Hac tibi conueniunt hymenæa tripudia luce
Cũ tibi nunc humeros cõmoda plura premãt
Haffnia Danorum ſedes clariſſima Regum
Quæ variis ſplendes nobilitata bonis
Hoc lętare die, miſſoq; in munere plebem
Excipe venturos munere fæta Deos
Maieſtas etenim portas ſubit ipſa patentes
Regia, mox veteri conſpicienda foro
Ecce ſubit portas pacis ſtudioſus auitæ
Ille ſua notus Rex pietate tibi
Hactenus ingenti quo pene dolore caremus
Quod menſes alibi degerit vſq; decem
Cimbriacos ſectatus agros & flumina luſtrans
Quasq; tenet, figens, ſylua fragoſa feras
Aſt rurſus noſtro q; ſaluus redditur orbi
Et fauſto ingreditur Regia tecta pede
Noſtra quidem miro perfundit corda vigore
Lęticiaq; ſimul pectora grata ferit
Nil etenim votis vnq̃ maioribus ardet
Nec noſtrum qniſq̃ commodiora velit
Quam claros Regis vultus, frontemq; nitentem
Et procul haud poſito ſceptra videre loco
Hæc virtus, hic noſter honos, ſunt gaudia nullis
Poſtponenda, licet ſint ea magna, bonis
Nam ſpeciem vidiſſe Dei, Regalia ſceptra
Auguſtoſq; pia cernere fronte viros.

His ornare locum datur, his presentibus omne
Ridet, at absentes singula pene gemunt
Rex animus populi, plebis pater, ille furentes
Comprimit, & molli pace quieta regit
Cunctantes, virtute mouet, temereque ruentes
Iniecta veluti detinet ipse manu
Incitat hic properãt, phibet mora nulla recurrũt
Et summos vno flexerit ore viros
Obuertunt omnes sua denique lumina Regi
Pendet & a tanti quisque fauore Ducis
Principis ergo manu plebes defensa quiescit
Absentisque graui sceptra dolore ferunt
Quod sibi non aliter vitam subiectus agendam
Ac lęta Regis conditione, putet
Huius enim virtus populi frenare cohortes
Proque suis meritis reddere cuique locum
Publica priuatis preponere commoda rebus
Nosse, suæ populos esse salutis iter
Arte probos & pace pios iustumque sequentes
Ferre, sciat verum se quibus esse patrem
Flagitiis contra cumulatos lege cohercet
Et medium rigido dimouet ense malum
Non etenim gladio frustra Rex cingitur, ille
Sit tutela bonis pęnaque sęua malis
Inclita cęlestis conseruet dogmata verbi
Et spargi curet per sua regna, Deum
Doctores

Doctores verbi foueat, verosq; ministros
Qui recta Christum relligione docent
Sustineatq; Scholas & honore remuneret artes
Et cultos studiis promouet vsq; viros
Hinc etenim petitur veræ pietatis alumnus
Qui feret hoc vasto nomen in orbe, dei,
Hic ciues iustis finguntur moribus, inde
Consul habet primum commoditatis iter
Nam veluti ficta quondam gens plurima mole
Prodiit, & celeri protinus ense furit
Ferrea cum Sinon laxasset claustra, Lyeo
Perderet vt fallax tecta sepulra Deo
Haud aliter Musis claros schola fundit, in omni
Sedulitas quorum grata sit arte, viros
Hinc fasces, hinc iura simul sanctusq; senatus
Hinc verus lato flumine manat honos
Sola quidem damnat tetros academia mores
Atq; fero quid sit viuere corde, docet
Barbarà Castalides conuincunt pectora Musæ
His sine quod turpi sordeat omne luto
Gręcia non factis tantum, Sed fęta camœnis
Non secus ac magno phœbus in axe micat
Assyriis tantum nec dat victoria Cyri
Egregiæ quantum laudis homerus habet
Non Pyrrhus, non fluctisoni explorator vlysses
æquoris, aut domuit qui fera monstra Caci

Non Aiax valuit tantum, non AEacus ille
Qui magno priscos a Ioue traxit auos
Hic se maiorem quod musis esse putarit
Pegaseo quamuis flumine potus erat
Nec Cęsar, nec Crassus amat sua pręlia, quantum
Aonias liquido fonte bibisse deas
Hæc sunt quę Regnū decorant, hęc Gloria Regis
Complecti patrio carmina blanda sinu
Non auersari quas dant mortalibus artes
Numina, quæ patrio sydera more regunt
Haud aspernari doctos, sed amasse Mineruam
E cerebro natam quam Iouis esse ferunt
Musarum siquidem pater est Deus, ille camænas
Gignit, & has summo ducit ab axe deas
Pignora sunt artes diuini vera fauoris
Et data mortali lux recolenda viro
Quam manus heroum, & Regalia Sceptra, tuentur
Ac ferę efficiunt posteritatis opus
Nam Regale quidem statuit pater ipse Thalię
Pręsidium, & magno cura sit illa duci
Nitier vt placido sub sceptro fata camænę
Et sua ne vili munera sorte trahant
Ac certe heroas, quorum virtute Minerua
Collato faustos ducit honore dies
Ipse quidem mundi rector successibus ornat
Hoc diuturna equidem pace rependit opus
Et bene

Et bene firmato cumularit limite Regni
Quas non vlla dies depopuletur opes
Sic nihil huic desit patriæ, quam sacra coronant
Quæ patris ęterni dogmata voce fluunt
Quæ contestari, quę fida mente tueri
Principis est hercle Gloria prima viri
Hancq; docere salus vera est mortalibus, ex quo
Noscere perpetuum, vita sit ipsa, deum
Maiestas igitur sano cum Regia musas
Pectore diuinas consilioq; colat
Et sua dispargat Christum per rura, profecto
AEternæ debet laudis habere vias
Hinc etenim surgit, nunq̃ facienda minoris
Gloria, Phocionis q̃ proba facta pij
Quam ducis æmathij totum confecta per orbem
Pręlia, quæ seræ posteritatis erunt
Quam fortunati victricia Cęsaris arma
Aut capitolini nomina magna Iouis
Conferri his nunq̃ priscorum posse trophæa
Certum est, hæc lato sint licet acta foro
Non pompeianos ea stat sententia currus
Mirari, Bruti nec moror acta probi
Humanos longe sensus humanaq; facta
Vincit, inexhaustum cernere mente Deum
Cętera nam peritura, Deum vidisse perhenne, at
Conspicitur vera relligione Deus

Et patet

Et patet e sacro, quod verbum reddidit orbi,
Vnde salus homini vitaq; vera fluit
Hunc igitur quoniam Maiestas Regia Christum
Seruat & ęterni iussa verenda patris
Tu fælix lętare, leuesq; ad sydera palmas
Tolle, nec iniustas Haffnia funde preces
Sed gratare tuo qui nunc tenet inclyta Regi
Menia, successus voce precare duci
Et fortunatam credas te Regis honore
Nemo quidem possit quo meliore frui
Nostra quod haud tantum Respublica legibus aucta
Nequaquam iniusti sentiat arma ducis
Sed mage quod veræ multo pietatis amicus
Perfecto Christum corde fideq; colat
Ingenio cuius modo Dania fulget & armis
Ac medio profert æquore lęta rosas
Hospitiumq; pii maneant Regalia cætus
Sceptra, nec a posita Relligione ruant
Terra prophanorum metuant nec dicta virorum
Vllius haud curent arma minasq; viri
Sed patris æterni natum Rex pectore Christum
Et toto verum concipe corde Deum
Hic tibi sit murus, sit propugnacula, regni
Ante quidem multo qui tibi sceptra dedit
Sic eris haud dubie fælix, gladiumq; nepotes
Maiestatis aui gloria summa, ferent

Quare

Quare age clariſonas, facilesq; ad ſydera voces
 In liquidum dulces aera ſparge ſonos,
Mœnia nectareis Regalia floribus orna
 Et phœbo pęan Hafnia grata cane.
Ingreſſumq; ducis Doctorum turba virorum
 Commenda, quibus eſt maxima cura, diis.
Poſt in conſpectum Regi procede Senatus,
 Atq; ſalutato fauſta precare Deo.
Totaq; plebs (moneo) claram mirabere pompã
 Puniceaq; tuos excipe fronte patres.
Et comites reuerenter habe, celereſq; miniſtros
 Magnificum fortes qui comitantur herum.
Horum etenim gladiis tutos Rex condit honores
 Haudq; parum fidi militis arma putat.
Mens licet hęc Generoſa ducis, ſe malle tenere
 Imperij querulo libera ſceptra metu,
Ceruices populi q̃ marte domare timentis,
 Triſticiæ cuius pectora ſanguis habet.
Nam mihi dic plebis quid poſſit parta fauore
 Gratia, quid vulgi libera vota queant?
Nonne tibi regni maieſtas ipſa videtur
 Plebis in expanſo pene latere ſinu?
ꝙ quæ quiſq; coactus agit, nec conficit vltro
 Oderit, hæc quamuis diſſimulare poteſt.
Ac auerſatur ſupreſſo pectore, quicquid
 Spontanea minime perficit ipſe manu.

Non igitur suspecta siet tibi pompa, triumphi
Quæ veteris quodam dat tibi signa modo,
Sed florens priscas imitaberis Hafnia laudes
Atq; ingressuro fer pia vota duci.
Successus ꝑ NOVI fortunæ Principis ora
Qui magna sequitur dexteritate patrem,
Ille suam longos vt vitam extendat in annos
Et videat patria sceptra nitere domo.
Vitet Bella, sui vestigia patris adoret,
Nec sęuum Martis deueneretur opus.
Ast Euangelij lucem, quam reddidit orbi
Ipse deus, tota fidus amarit ope,
Et Christum nostræ autorem sciat esse salutis,
Hinc, vitam pura fidere mente deo.
Atq; libens nostræ studeat pia commoda gentis,
æquus & opressos qua licet arte, iuuet.
Ac patrio facilem se consultantibus ore
Prebeat, ille dato mitis honore siet.
Tum tanta virtute potens Agamemnona vincat
Euboicas multa qui rate triuit aquas.
Huic etenim collatus honos, regalia fastum
Et minime gratos sceptra dedere lares,
Quod conuersari paucis, & spernere quosuis,
Iura sodalitij cuncta prioris odit,
Gratia pręteriti nec adest magis vlla fauoris,
Turpiter at noti militis ora fugit.

Id de-

Id demum Regale putans, contemnere quorum
Deprendit ſociam ſępius ante fidem.
Ergo Mycenæus multorum ſuſtinet iram,
Atq; adeo fratri diſplicet ille ſuo.
Ignorans ſtolidus firmum non poſſe teneri
Imperium, tuto ſceptra nec iſta dari,
Quæ fauor extinctus populi conuellit & arctat,
Vt potior merito, qui caret enſe, ſiet.
Nequaq̃ ſunt tuta, metu quęcunq; tenentur
Sceptra, nec in longos ſtant adeunda dies.
Quem metuunt, odiunt, ſed Gratia firmat habenas
Imperij, & ſancta dat fauor arce frui.
Quare nemo quidem ſua rectius arma parauit
Auguſto, neq; quid maius in vrbe fuit,
Cuius nequaq̃ rapuit violentia faſces,
Sed ſacra tenuit dexteritate datos.
Maluerit q; amore ſuis & nomine charus,
q̃ gladiis atrox ciuibus eſſe bonis.
Diuinum cuius deuictæ nomen honorant
Et mira gentes relligione colunt.
Nam natura quidem venerandos dictat, amica
Nos prompti quotquot ſorte tulere, viros.
Et ſiet Auguſti tum demum gloria mundo
Deturbanda, nitens cum ruat axe polus,
Aut Canis vndiſonum deſerto decidat orbe
AEthereo & ſiccus combibat ore fretum.

Ante

Ante quidem vasti distracta repagula mundi
Confundant tumido cęlica castra salo,
q̄ Romana pij sileat ducis aula, virentis
Sed feret Augusto nomina clara Iouis.
Ac capitolina stet numen in æde, vocatus
Audiat, & surdas non velit esse preces.
Diuinis igitur cur Cęsar honoribus ille
Fulget, & antiquos cur nitet inter auos?
Nunquid inexhausto quia marte infecerit orbē,
Mouerit Assyriis aspera bella viris?
Aut patrios quia turbarit mucrone penates,
Suppositoq; velut strauerit igne lares?
Aut, quę principibus largita modestia paucis
Hunc notum toto fecerit orbe virum?
Certe equidem hinc tanti cōplector nominis illud
Quod face non potis es tollere Iuno, decus.
Quod magno nunq̄ poteris Neptune tridente
Frangere, quantumuis magna tridente facis.
Mitis in æternos sua nomina prorogat annos,
Quid? multum æternos est habuisse dies.
Augusti precor ergo vias clarissime Regum
Elige, clementem vt secla futura canant.
Et te non patrios tantum expressisse diserta
Sed prisci mores Cęsaris, ora ferent.
Mansuetumq; vocent, mitem ac ea castra sequutū
In quibus haud multo terra cruore stetit.

Vrit

Vrit enim Gradiuus ágros, sata lęta colonum
Obterit, & multis quassat aratra malis.
Ciuibus exitium, placidis dat tristia rebus,
Et roseo viduas sanguine nare domus.
Egregię turbat deinc Nobilitatis honores
Sic tandem regnis vltima fata parans.
Longe igitur nostro pellatur ab orbe Quirinus
Et celeres Regni, pax moderetur equos.
Sic tu concesso non solum clarus honore
Sed longo certe fine beatus eris.
Dania quod plausu tibi tota precatur ouanti
Et dulci cumulat fata secunda melo.
Regia sed nunc ipsa quidem plus Haffnia voti
Soluit, & excelso supplicat vsq; deo,
Vt velit imperium fęlix, & Regis honores
Perpetuos, omni nomina standa die.
Eia age tolle moras, lętasq; ad sydera palmás
Vrbs ornata pio fer precor alma duce.
Ingressumq; probi precibus cape libera Regis
Et portas intra numen habeto tuas.
Fusa per expansas lętetur in vrbe plateas
Et facili pubes nostra det ore sonos,
Ac toto Regi, canat omen pectore, nostro
Commendetq; vni Danica sceptra deo.
Et tu complosis pæan cane CIMBRIA palmis
Cimbria Cimmeriis non adeunda viris.

Non etenim tua Cimmerias lux clara tenebras
Admittuntq; feras nec tua colla manus.
Cimmerios quamuis translato nomine Cimbros
Insigni placeat dicere sępe viro.
Cimbrorum cecidit Romana potentia marte,
Et nostras misere pertulit illa faces.
Cimmerios nunq̃ gladios, nec barbara vidit
Tincta latent Scythico quæ procul arma sinu.
Quos adiit tristis sua fata sequutus Vlysses
Internas dubia cum rate sulcat aquas.
Venit at in nostrum nequaq̃ subdolus orbem
Hanc neq; lustrauit penelopęus humum.
Quare Cimmerio rigeas perfuse liquore
Perdere qui nostræ nomina laudis amas.
Tu tamen interea tolles o Cimbria gratas
Ad superos, quorum gloria vera, manus.
Principibusq; precare tuis victricia semper
Arma, deo vt possint sceptra fauente, regi.
Tu quoq; dulcisonis Sialandia vocibus ora
Successus, dare quos tu deus alme potes.
Et placido regem vultu comitare reuersum
Sicut id ESGERVS lux tua magna, facit.
Miles hic auratus Bildonum e stemmate surgit
Ac summo patriam condit honore domum.
Hic primos sanctis a Rgibus occupat orbes
Quemq; dedere ornat, fata secunda, locum.
Fortuna

Fortuna ac opibus tantis cumulatus, vt vlli
    Diuitiis minime ceſſerit ipſe viro.
Prędia quot teneat,quot ditia rura,colonos,
    Quo comitatu altos luſtrat in vrbe gradus
Arcibus ac quibus hic pręſit,quo ſingula iure
    Quoq; animi motu credita cuncta tenet,
Forſitan integrum foret id mihi dicere, ſi non
    Duceret in longas me mea cura vias.
Id tamen hic referam, tanti ꝙ curia iuſſus,
    Audiat, & monitus Regia tota, viri.
Curia nam veluti priſco Romana magiſtro
    Paruit, Auſoniæ cum ſtetit vrbis honos
Haud ſecus Eſgero incumbunt ea munera Bilde
    Niti vt legitimis ſplendeat aula modis.
Huius & eſt ſancto ſuffragia prima Senatu
    Tum dare, cum grauibus queſtio rebus erit
Propterea ſummis hic fulget honoribus, atq;
    Tam fauſto Regis tangit in orbe, latus.
Quæq; iaces medio ſulcanda Fionia ponto
    Lęta precor noſtro brachia tende duci.
Preſertim pompam modo ꝙ tuus augeat heros
    FRISIVS ille ſui gloria prima ſoli
Hic ſiquidem magno regalia ſceptra decore
    Subſequitur, celebri conditione potens
Non tantum priſca ꝙ nobilitate coruſcet
    Et trahat a veteri ſtemmata longa domo.

Nec Re

Nec Regum quia consiliis intersit & actis,
Sint licet hæc summo digna putanda viro
Sed certe prudens quod honestis pectora Musis
Imbuerit, Decus his maximum inesse ratus.
Viderit Italicos magno discrimine muros
Totius & Romam quæ caput orbis erat.
Viderit & florens Alemannia quicquid honoris
Quicquid & egregij Gallia ruris habet
Ingenti doctos quod complectatur amore
Et studiis, quantum fas siet, addat opis.
Deniq; quod vero pietatem corde sequatur,
Atq; deum prima relligione colat.
Hoc certe memorare libet, dignumq; relatu est
Vt tanti cunctis laus sit aperta viri.
Hoc decus, hoc veros hercle cumularit honores
Est quibus exitium nulla datura dies.
Gloria perpetuos equidem visura nepotes
Dignaq; ventura posteritate legi.
Tum si quid nostris concedet Apollo camœnis
Et liceat fausta viuere luce diu.
Ardua si cultum transcendat tempora carmen
Implicet æternos casta minerua sinus.
Ne Mecęnatum dubites clarissime, longos
Visurum tete, munera nostra, dies.
Te virtus, pietasq; simul, te stemma coronat,
Et mihi prœduro tempore nota fides

Qua

Qua mea, ne premerent nimiū fera, fata leuabās
Presidio vt starem lętior vsq; tuo.
Tu mihi Munificos iusto post ordine Reges
Ponare, & celebri stent tua facta loco
Vt discat quanto virtus tua pondere constat
Hęc niuea si quis carmina fronte legat.
Viue decus patriæ, fer opem mitissime rebus
Quæ prope censeri procubuisse queant.
Hac precor exultes veneranda Fionia luce
Vtq; diu nostro viuat in orbe, roga.
Assidet huic, fulgens vexillis nomen, ERICVS
Qui trahit, & veteri non minor extat auo
Quem, quod Romani Titum dixere, profecto
Delitias populi noueris esse virum.
Hic quo subiectam moderatur pectore turbam
Qua fert agricolas commoditate probos,
Testis es arctoo terrarum quicquid in orbe,
Lumine prospectas candidiore diem.
Nulla quidem potis est huius delere vetustas
Quod nostro clarum nomen in orbe nitet,
Quin ætas Magnum veniens memorabit Ericum
Et vexilla, dies, fausta, futura canet.
Ordine contingunt ANDREam carmina Bilde
Nostra, parem priscis nobilitate virum.
Hic quoq; Bildonum prelustri sanguine cretus
Egregio, veluti stipite, prodit auo,

Quem virtus magnum reddit, pietasq; ꝓbatū, vt
Ille Senatorum dignus honore fiet.
Huic olim haud faciles presserunt pectora curæ
Legati duras dum gerit ille vices,
Cęsareā iusto sequitur quando agmine pōpā
Et celeres Rheni lumine cernit aquas.
Credita florenti sed fine negotia prudens
Terminat, ac placido perficit omne deo,
Et reducem fortuna dedit virtutis alumnum
Qui fausto patrios attigit ore lares.
Nam responsa tulit tam sancto digna senatu
In quo postremum non tenet ipse locum.
Tu quoq; & Albentes ditissima Scania palmas
Tolle, fer ęthereo brachia tota deo,
Regibus oratum fęlicia secula nostris,
Vt teneant miti pectore regna duces.
Quod tuꝰ exoptat, qui nūc quoq; miles in vrbē
Ingreditur, cupidis prata per actus equis,
Bildonū patrio NICOLAVS stemmate natus,
Canitie multum conspiciendus Eques.
Et faustos Regi promptus gratatur honores
Fundit & electo vota secunda duci.
Hostibus, arma rogat nostris victritia, pulsis
Vt patriæ huic liceat pace fideq; frui.
Vir multa virtute nitens, sermone beningnus
Qui placido quoduis pectore lustrat opus,
Haud te

Haud temere ignotis inconueniētia rebus
    Aſt animi magno pondere verba ferens.
Hunc ſequitur nomen tribuit cui Rudbe, KA-
    Moribus inſignē quē liquet eſſe virū (nutus
Ille ſenex venerandus, & omni dignus honore,
    Dinumerat vitæ plurima luſtra ſuæ.
Huic quoq; Sicilides non triſti lumine Muſæ,
    Pegaſeo dederant flumina larga ſinu.
Et cultam ſtudiis primam fecere iuuentam
    Quæ monimenta ætas fida ſenilis habet.
Peneq; poſtremis induſtria vera diebus
    Olim qua viguit chara iuuenta, manet.
Huius contingit latus, ille KANVTVS, amicū
    Aurea cui nomen claraq; ſtella dedit.
Vir multis vitæ perfunctus caſibus, orbis
    Dum varias luſtrat triſte per omne, plagas.
Magna quidē hunc decorat rerū prudētia, miro
    Omnia conſilio ac pectore facta probat,
Iuditium haud vulgare viri, ſed quodq; decenti
    Natiuoq;, pari, flore colorat, ope.
Expendens rerum quid prudens ordo popoſcit
    Et proprio ſignat ſanguine quodq; ſagax.
Hunc pietas Germana virum conueſtit, & inſtar
    Florentis cingit pectora læta roſę.
Mirus hic inuentor rerum, vt quę nemo putarit
    Expediunda, ſuis acta dat ille modis.

Et lepido sermone valens vaga tempora fallit,
Mixta est iucundis vita modesta iocis.
Adde q insignem patria colat arte poesin,
Et magna Rithmos dexteritate paret.
Tantum est Aonias viridi gustasse iuuenta,
Hec siquidem exornant tempora sera, deas.
OTTO, quē Krūpen dicunt, huic pximꝰ astat,
Nobilitatis amans militiæqꝫ potens.
Nam prisco cum sit prognatus stemmate, certe
Laudis plus victo forsitan hoste gerit.
Huius enim ductu vicinos miles in agros
Danicus, ardenti protulit arma manu.
Et detractantem imperium compescuit hostem
Pęnaqꝫ distracti fęderis ampla fuit,
Ac cum fęlici hos egit post marte triumphos
Hoc Krumpen merito splendeat ipse loco.
Nūc mihi MAGNE venis paruo mēorāde libe
Cui tamē est longos Musa datura dies (llo
Magne, dedit nomen cui prestans, aurea celso
Quę fundit radios stella comata polo.
Hunc vidit Iudea virum, qua altissimus vmbras
Exiguas medio phœbus in axe facit.
Terra Redētoris Christi pede trita, Sepulchrum
Idem vbi saluifico liquit honore Deus.
Hocqꝫ frequentari solitum est quo tēpore tutos
Creteo licuit flumine ferre pedes.

Dumqꝫ

Dumq; duces Asiam nostri tenuere, profecto
    Hęc loca non minimum sacra videre fuit.
Hũc igitur prudens rerum experientia magnum
    Difficilisq;, dato reddit honore virum.
Quo fuit Anguipedes rumor valuisse Gigantes
    Horum dum manibus Pelion Ossa subit.
Hoc PETRVM fama est, qui SKrã cognoĩe
    Robore prestantes exuperare viros. (dictus
Si Cata vel phractus vel si spectetur inermis
    Egregij semper militis ora feret.
Nil tamen vrbanæ minus hic vestigia vitæ
    Sub quauis sequitur conditione probus.
Ergo Senatorum iam dudum pollet honore
    Duraq; pacata munera mente tenet.
Hinc te Trolle petet ꝓperans BIRGERE Tha
    O mihi Diuinos inter habende viros. (lia
Quæ motus animi fęlices lingua modesti
    Rettulerit, dona aut pectoris ampla tui?
Quis fando valeat pietatem ferre per auras
    Qua tu vel summos, vincis in orbe Duces?
Sed certe pietas, æternaq; vita, deorum
    Munera sunt, sancta dona tributa manu.
Te quotiens nostro complector lumine, priscæ
    Me gentis certe signa videre puto,
Nam decorat vitam veneranda modestia, fastum
    Pellit, quæ pietas pectora sacra tenet.

Qua-

Quapropter magnâ tua nomina laude feruntur
Turbaq; te merito dictat honore frui.
Et probitas mirãda quidẽ cõmẽdat ERICVM
Cui dat cognomen Bulla caduca viro.
Huius te moueat cognominis vsus, agenda
Esse quidem vitæ tempora cauta tuæ.
Turgida namq; hominis referat quũ bulla figurã
Et vitæ dubios monstret aperta dies.
Consilio certe fallaces egeris annos
Exiguæq; breues sortis amato vias
Sic, ne securum incertæ sub limina mortis
Pręcipitem veniens hora nouerca dabit.
Nam veluti tumidis inflatur lucida ventis
Lataq; per medias brachia fundit aquas,
Nil tamen intus alit, sed inanes bulla recessus
Et mox lapsuros parturit ipsa sinus.
Non aliter mortale genus velut ęquore vectum
In mediis misere fluctuat vsq; vadis.
Incertamq; trahit sub iniquo pondere vitam
Cognita nec diræ tempora mortis habet
Sed vitreo splendens veluti vaga flumine bulla
Vix oculis medio gurgite visa, perit
Vita hominum fastu sic deformata superbo.
Incerto fati tempore fracta cadit.
Nec longa Regnum concedit sorte potiri,
Nec tibi dat longas mytra videre dies.
Non

Non vitam extendit populos domuiſſe feroces,
 Arma ve per lybicos ſęua tuliſſe lares.
Non letho eripiet Romanos ſcandere currus,
 Longaq; nec Scythico bella mouere mari.
Non magnis latum contendere motibus orbem,
 Et quatere extremum,qui colit arua gregem
Non Thebas ſtatuiſſe,nec inuia quærere rura,
 Eximit a parcę fila trahente manu.
Omnia ſed morti cedunt,non ardua muris
 Mœnia,nec proprium tecta tuentur herum.
Quin quo quodq; magis ſuperas ſe attollit in au-
 Hoc mage ſubiectū lapſibus eſſe ſcias. (ras
Vidi ego,vel ſummos frondente cacumine cęlos
 Quę pinus rigidis tangeret orbe comis.
Aſt ſubito,miſit quod cęlum,fulgure tactam
 Continuo tantis exaruiſſe malis.
Cum tamen interea arbuſtis non vlla nocerent
 Tela,quibus noſter concutit aſtra deus.
Nam certe montes ſęuiſſima fulgura tangunt
 Cum ſit depreſſa valle petita quies.
Et quanto terram proſpectat nauta relictam
 Longius,hic ſummas dum rate ſulcat aquas,
Tanto equidem maiora ſubit,quibus ille periclis
 Nunc vitæ tradet commoda cuncta ſuæ.
Tutius eſt igitur primis te ludere ripis
 Diſcrimen q̄ alto triſte ſubire mari.

Ac ima

Ac ima potius libeat requiescere valle
Et tecto dumis, ducere fata loco.
q̃ fera montanis horrere tonitrua, quando
Iupiter hęc liquido torquet ab axe, iugis.
Et quoniã mors nigra suis premit omne tenebris
Quod viuit, flexa singula falce necans.
Certe equidẽ vitę tempus prudenter habendũ est
Et iusta nostri stent ratione dies.
Ne nos incautos oppresserit inuida, rumpit
Stamine cum medio fila peracta, dea.
Non etenim tardet mors omnia tollere docta.
Sed quo tu minime tempore reris, adest.
Hęc cantanda dedit clari cognomen Erici
Quod bullæ fragilis conditione nitet.
Nunc vero OLAVM quem Munch cognomine (dicũt
Musa refer, magnũ stẽmate & arte virũ
Hunc quoqꝫ splendenti fortuna coronat amictu
Sorsqꝫ facit celebri lęta sedere loco
Quem chorus Aonidũ minimo non vestit honore
Hic qꝫ Gorgonei flumina traxit equi.
Et celsas doctę conscendit palladis arces
Hausit vbi ingenio commoda multa suo.
Doctrinam pietas ornat, splendetqꝫ paterna,
Quam virtus decorat nobilitate, domo.
Hinc sedet, ingenio nulli qui cedit, ERICVS
Krabbe, vir ætatis digna corona suæ,

multa

Multũ equidẽ sacro prudens Helicone liquoris,
Vel custoditum Bellerophonte, bibit.
Huic gratum Musæ nomen, famamq; perhennẽ
Et non lapsuros fata dedere dies,
Sẽper enim doctrina viri, pietasq; per alta,
Vecta quidem æternis, astra ferantur equis.
Huic probitas cordi est, & molli gratia dicto,
Mansuetos hilari reddere voce sonos.
Iuraq; quid valeant Ciuilia vidit, & artes
Laudanda didicit sedulitate bonas.
Consiliis quapropter agit, cum limina rebus
Constituit, quęrens causa quid ipsa velit.
Et semper trahit ipso a fonte negocia, nunq̃
Iudicium verbo plebis, at arte probat.
Gratia non igitur leuis hunc comitatur Ericũ
Ast hominum magno vita fauore meat.
Hũc iuxta lepido sedet HARDENBERGIVS
Qui vetus exornat flore fideq; genus.(ore,
Claraq; defuncti sequitur vestigia patris,
Virtutes mira dexteritate colens.
Adde q̃ & Musas non dedignatur honore
Quo velit has merito Iupiter ipse frui.
Sed recipit doctos, sacras veneratur & artes,
Et data quę studiis pectora noscit, amat.
Huius propterea non parua nomina laude
Condecorant patria, stemmata longa, domo.

Hinc meã te tangũt ANTONI carina Bryſke
Vtq; meant facili da precor ipſe via.
Preter enim claro genius ꝙ honore coruſcet
Ac iuſtis opibus ſplendeat ille tuus.
Hoc quoq; poſtrema non laude feratur, auito
Stemmate, te vitę ducere fata tuæ,
Aſt etiam hoc commune malis, nec ſtipite raro
Germen ab inſigni putre reſurgit humo,
Pectora ſed quoniam Muſis polienda dediſti
Dona peregrinę dum petis ampla ſcholæ,
Egregias auida perdiſcens mente Camœnas
Collato vt merito dignus honore ſies,
Ac vitam virtute regis, non clara peroſus
Quæ ſtudia inſigni parta labore tenes.
Hoc certe proprium, nunq̃ nebulonibus vllis
Contigit, Aſt ſoli laus ſiet iſta bono.
Ach muſis quantũ eſt teneris cõſueſcere ab ãnis
Vt tantis niteat prima iuuenta Deis.
Certe equidẽ noſtrę fuit hęc ſententia menti
Hęcq; animo ſemper ſunt bene viſa meo.
Eſſe nihil lato quod phœbus lumine cernit
(Hunc ſiquidẽ referũt cuncta videre Deũ)
Collatũ ſtudijs quod non tibi protinus omne
Sordeat, Ingenij hęc libera dicta mei.
Quare operas fidę veras quicunq; Mineruæ
Et tribuit ſtudijs pectora tota bonis.

Cur tibi

Cur tibi non quouis merito videàtur honore
Dignus, vt expenſis pręmia laude feret?
Adde ꝙ & rerum melius ratione mouentur,
Flumina qui Aonio larga bibere ſinu.
Atqꝫ introſpiciunt citius commune periclum,
Quod nulla cultum forſitan arte fugit,
Commoda proſpectant & docti publica, certe
Illa quidem indoctos ſępe latere ſolent.
Preclaræ ſtudium quapropter nobilitatis
Haud digna ſatis extollere laude queam.
Eſtu ꝙ tanto nitatur pectoris, arti
Tradere, Connubij pignora ſancta ſui.
Et curare bonis ſua viſcera floribus ornari
vlla nequit prorſus quos ſpoliare dies.
Tum mihi nunc videor Generoſos noſtra Ma-
Dania, quo plures eſt habitura, diem. (rones
Macte igitur propera preſtans virtute ſenatus,
Sis decus egregijs præſidiumqꝫ viris.
Idqꝫ vel imprimis Antoni feceris, eſſe
Dum velis hoc, quod tu diceris eſſe, pius.
Hoc Antoninus fecit PIVS ille ſub ipſo
Quem tua permittas nomine facta ſequi.
Moribus hinc clarus venit ille GEORGIVS, i
Quem fama nouit Gallia tota virum. (pſa
Hic de fortuna cognomina colligit, vnde
Løcke quidem patrio dicitur ille ſono

Huic

Huic certe maius pietas insigne reliquit
Quàm quod ab antiquis alter adorat auis.
Huic virtus clypeum non dat veneranda minorē
Quàm qui septeno tergore factus erat.
Nam quod erat dominus clypei septemplicis Aiax
Haud potuit tutos id tribuisse dies.
Sed verbo victus rabiem in sua viscera vertit
Et sibi crudeles intulit ipse manus.
Ast cuius munit virtus gratissima vitam
Ac mens nullius conscia facta mali,
Ille quidem nullo clypeum mucrone secandum
Corporis at posuit tegmina firma sui.
Principis hystoriam Germani nouimus, illa
Qua Rhenus vitreas parte recuruat aquas.
Hanc referam. Quondā pariter cum forte sederēt
Teutonicos clari qui moderantur agros,
Sermoq; cum lepidus vacuas sonuisset in auras
Talia ceperunt texere verba duces.
Si libet, vnus ait, nostros referamus honores
Et qua quisq; magis commoditate valet.
Quatuor hac nostrū quamuis modo sede morētur
Sors tamen haud omnes occupat vna viros.
Vtq; arrisissent, prior est sic orsus, in vrbes
Condo potestatis munera summa meę.
Imperio siquidem quæ nostro paret, opimas
Quas rogo diuitias ciuica turba tenet,
Mœnia

Mœnia quisvidit maiori robore ſtructa
 q̃ modo quæ noſtra tecta videntur humo?
Non igitur fælix, cui multa pecunia primum
 Suppetit, & fidis imperat inde viris?
Nam belli vires illinc ſibi comparet, aſt hinc
 Quo ſe coniciat preſſus ab hoſte, vide.
Finiit, hunc ſenior ſequitur, me paſcua dixit
 Læta beant, pariter copia larga bouum.
Noſtra quidem pecorum numero prouincia, ſicut
 Piſce quoq; eſt omni maior habenda loco.
Tu nummos, tu coge viros, ego pabula preſtem
 Quis noſtras hoſtis fregerit oro manus?
Tertius excepto pergit ſermone, minaces
 Noſtra fouet pingui ceſpite terra feras.
Noſtris Ceruus agris, timidi ſunt munera damę
 Noſtra, lepus caſſes non fugit ipſe meos.
Nam modo concluſos ętas videt integra ſaltus
 Mille quibus cernas luxuriare feras
Has, vbi cum ſit a nobis tibi facta poteſtas,
 Non aliter trepidas hic agitare licet,
A Emathio quondam q̃ qua ratione tyranno
 Hortenſes placuit tollere ſtrage feras.
Tempore (fide maius) quo ſolus forte leonem
 Excipit, & domitum tradidit ipſe neci.
Preterea noſtris fodiuntur montibus, illa
 Quæ vaſto imperitant fulua metalla mari

Quæ

Quę terris leges, homini quæ iura ministrant,
Quæ fieri e nostra singula mente docent.
Quid? tibi num generum videatur Cęsaris esse
Principibusq; parum posse placere viris?
Consilio, rerumq; vsu ac ratione valemus,
Nunquid non fælix sors tibi nostra liquet?
Ac dictis tumidæ posuisse silentia voci
Fertur, & hinc quarto signa dedisse duci,
Qui postq̃ assurgit, veniamq; precatur, amico
Omnia cum proceres pectore (dixit) eant,
Haudquaq̃ nobis vestros mens spernere iussus,
Fortunæ dicam summa sed ipsa meę.
Principo spacium, parui concessit agelli
Clausaq; sors latitat limite nostra breui.
Non opibus turgent igitur mea pectora largis
Bella nec est animus marte furente sequi.
Nec vastas implet mihi lęta pecunia cistas
Exiguo substant sed mea fata lucro.
Hoc tamen attribuit nostro fortuna labori
Et dedit hæc menti premia sancta meę.
Q mihi vel medijs tutum custode remoto
Sit pratis, longum procubuisse Diem,
Et viridi, nullo stipato milite, campo
Somnia non trepido carpere longa metu.
Egerit hoc vestrum quis, quamuis ditior auro
Tam placidos vestrũ quis moderatur agros.
Assensere

Aſſenſere duces, & Quartum iure beatum
  Qui tam ſęcuro degit in orbe, putant.
Maxima quapropter virtus monimenta trahēdę
  AEtatis, nullo percita corda malo.
Hęc demum verę veſtigia nobilitatis
  Et ſummos decorans gloria certa viros,
Huad quaq̃ admiſiſſe Scelus, quo territa quemq;
  Mēs refugit, luſtrat dū vaga quēq;, locū.
Et Perſæ merito ſint digni laude, ꝙ illis
  Hæc veluti patria ſacra fuere fide,
ꝙ quæ non fari, neq; cenſebatur honeſtum
  Dicere, quæ nullis auribus ęqua forent.
Illa nec exercere fuit iuſtumq; piumq;
  Nec fas tam turpi tradere corda notæ.
Vero igitur ſua fata Georgius abdit honore
  Dum ſe virtuti comparat vsq; piæ.
Hanc bene perpenſis agnouit Gallia ſignis
  Cum magna exornat commoditate virum,
Vt merito primos hic ſplendeat auctus honores
  Ac æuum celebri conditione trahat.
Quid quod & huius erat proaui ꝙ Suetia Danis
  Ceſſit, fęminea victa proterua manu?
Ille etenim belli cum dux fuit, explicat alas,
  Vertit in audaces cornua denſa viros.
Pręſidia hic locat, hic haſtis iubet edere pug-
  Arcus at eſt iſtis aptior vsq; locis? (nas

Hoc

Hoc munus tanto fortis subit ille labore
Dum modo consiliis arteq; cuncta gerit,
Hic lassos, magna lucri spe firmat, & illic
Restituit pulsos, voce crepante, loco.
Donec in extremum coniecto Rege periclum
Suetia, Danorum tradidit arma duci.
Et Rex qui totiens Reginam scommate nostram
Læserat, ac viduas luserat ore manus,
Mutata nunc sorte gemit, vinctusq; superba
Fœmineo posuit colla premenda genu.
Hac etiamnum laude Georgius vtitur, ipse
Cum patrios celebri condat honore lares.
Moribus ingenuis, largus, studiosus honesti
Et doctos magna dexteritate colens.
Nec TAGO Thot fidos siet vltimꝰ inter amicos
Quos veluti nutrix Scania diues alit.
Ille suos leni q̃ tractat mente colonos
Saluum se quorum viuere credit ope,
Fama quidem testis latum dispargit in orbem
Non obscura viri nomina tanta ferens.
Sic etenim decet esse probum, moderatius illos
Ferre, quibus vitæ fulcra dat alma suæ
Humano siquidem ingenio nil dissidet æque
vt nihil indomitis conuenit vsq; feris,
Q̃, canis vt sæuo rabidus furit ore, tyrannum
Declarare, quibus te decet esse patrem.

Stultius

Stultius eſt nitido nihil hac ratione ſub axe
 q̄ turpi miſeris imperitare modo.
Quã tibi fortunam tribuit ſors lętior, hanc ne
 Ferre putas magnum pectore poſſe bono?
Et talem preſtare virum te, cuius amarit
 Subditus aſpectum, nemo peroſus erit?
Agricolas auerſari, terrere colonos
 Et dedignari voce, manuq; probos,
Id (mihi crede) viri non eſt, qui poſteritate
 Nititur egregium nomen habere ſua.
Nam virtus minime eſt altores corporis, atq;
 Qui preſtant vitæ commoda ſumma tuæ,
Hos tamen aut odiſſe, vel alta a ſede repulſos
 Sub volucres longe (triſte) putare canes.
Quid ꝙ & agricolas effuſo ſanguine Chriſtus
 A ſtigijs clemens morte redemit aquis?
Hęredesq; aulæ voluit cæleſtis haberi
 Angelicosq; inter ducere ſecla choros.
Ac homines ſunt agricolæ, non ſtipite nati
 Quem duro fragilem creſcere monte liquet.
Quid ꝙ & ex humili nonnunq̄ fonte perhennis
 Naſcitur, & lato riuulus amne fluit?
Nobilitas hinc ipſa venit cum præmia factis
 Fortibus, & promptis dantur amica viris.
Iuſte etenim magnis cumulantur honoribus illi
 Qui virtute ſibi larga trophea parant.

E Nobili

Nobilitás siquidem, virtutis vera corona
Nequaq̃ segni præmia danda viro.
Venturo quare Tago recte consulit æuo
ꝗ iuste agricolis imperat ipse suis,
Malit & esse pater, q̃ turpi more Tyrannus
Cui studium est, sęua tollere quęque manu
Vellera quisquis oui rapuit fidissima, non ne
Corpora nuda pilis conspicienda dedit?
Vellere nuda cutis pluuiosum combibit austrũ
Et saniem toto corpore glabra trahit,
Infectum tabo corpus, languore fatiscit
Sic ouis in medio concidit actis agro,
Atq; adeo hęc fiunt domino inspectante, cadentes
Tunc lachrimas primũ qui male sentit herus
Namq; oue non tantum spoliari cernit, at omni
Se fructu deinceps iure carere videt.
Annua nunc tristis deplorat vellera, fimum
Ingemit hic agris interiisse suis.
Deniq; disperiit lac & caro, mortua nullum
Vbere post caseum diuite prębet ouis.
Quodq; vel imprimis contristat, nulla futurum
Hinc fętura queat multiplicare gregem.
Quapropter nati lachrymantur, & esurit ipse
Quem iam nulla fouet cõmoditate bidens.
Nam penitus vitæ spem, vellera sustulit, ex quo
Nil cute vel tenues liquerit iste pilos.

Ast patris

Ast patris est tondere pecus, vestigia tonso
Linquere prçcisi velleris alta, gregi.
Omnia qui prorsus tolles, habeare tyrãnus
Et tibi det sçuus nomina sçua lupus.
Gloria principibus dites habuisse colonos.
Ac æqua fieri singula lance, decus.
Recte igitur nostris Tago côcelebrabere musis
ꝙ talem rumor te ferat esse virum.
Ordine côsequitur GABRIEL, cui noĩna pre-
Aurea, septena cuspide, stella nitens. (stat
Laude quidẽ magna primo vir stemmate natus
Sed claro veteres nomine vincit auos.
Et nulli viuit patria virtute secundus
Qui bene legitimo terminat omne pede.
Cui magnas natura dedit non inuida dotes
Et celebri iussit ducere fata loco.
Non male de musis sentit, veneratur at illos
Pçgaseo tinctos quos sciat esse lacu.
Tum iusta prudens sibi tradita lege ministrat
Et proprio quoduis iure coronat opus,
Ac sua diuinæ submittit pectora voci
Audit & ætherei cçlica iussa dei.
Sçpe quidem id memorans, homini contingere
Quod vera maius sit pietate, bono. (nũꝗ
Nam pietas patriam seruat, confirmat amicos,
Hac sine nulla diu firma futura scias,
Optimus

Optimus hic omnes inter, quem posteritati
Thesaurum moriens liqueris ipse, tuæ.
Quod pietas etiam in venturos duret amicos,
Sæpe metit patris semina iusta nepos.
Et tutos DAVID Salomoni præstitit annos,
Tradidit æterno dum sua corda Deo,
Cuius in hæredes stetit obseruatio, Gnatus
A patre fœlices duxit in orbe dies.
Quantumuis patrios cineres, pietate negata
Fœdarat largo crimina fonte bibens.
Attamen huic minime rescidit fędera pacis
præstiterat sancto quę deus ante patri.
Seruatæ pietatis habet generatio tutos
Sera annos, longo præmia standa die.
Sicut & impietas nullo firmatur honore,
Emicuisse parum quamlibet ista queat.
Flagitium breue tempus habet, nebulonibus hora
Exitium certe lentius orta dabit.
Tempore sed virtus nullo, pietas ve fatiscit
Parca nec hiis sæuas inicit vlla manus.
Ast tacitos sacrata fides, probitasque nepotes
Tangit, & æthereo dat timor orbe frui.
Recte igitur Gabriel vestigia ponit in illa,
Quæ minime recto ducit ab axe, via.
Nunc quem postrema florens in sede locauit
Ordo senatorum, Dicito Musa virum.

Sed NICOLAE tuo maiora quis addet honori
 q̃ quibus hoc claros ducis in orbe dies?
Qui veteri Hurnorum cum sanguine natus, auitã
 Non minima decoras nobilitate domum.
Nam tanto certe moderatam lumine vitam,
 Seclaq; spectata conditione trahis.
Vt merito tanta te dignum sede putarint
 Hoc te qui membrum constituere loco.
Prçter enim patrio q; stemmate cretus, honores
 Colligis a summo stipite germen aui,
Hoc quoq; te clarum reddit, q; pectore verum
 Sit tibi vel toto maxima cura sequi.
Et pietas tua nota, leues non vana per auras
 Nomina fert, probitas te neq; magna tacet.
Nec virtus obscura, situm tibi contrahit, ast te
 Prestantem pleno cingit honore virum.
Perq; hominum fert ora tuas tua gloria laudes
 Et patriæ magnum te decus esse canit.
Num doctrina minor? minime, virtute sed aucta
 Clarior est, Clario prorsus amata deo.
Phçbeo munus decorandum flore, perhenni
 Dignum quod late lumine spargat honos.
Dignum quod pia perpetuæ monimenta coronẽt
 Et valido figat marmore laudis iter.
Hunc igitur quotiens contemplor fronte senatũ
 Prudentes animos miror, & acta probo.

Heroa

Heroe hanc tanto q decreuere coronam
Claudi, qua nullo pulchrior orbe liquet.
Nobilitas siquidem sub sole potentior vsq̄
Non hac conspicitur, moribus, arte, fide,
Laudeq; maiorum florent, virtute sed ipsos
Se vincunt, patrios condecorantq; lares.
Maiestas etenim concessus maxima tanti
Explicat, & lato se mouet orbe decor,
Huius vt intuitum tota tibi mente vereri
Par fiet, & meritos ore referre patres.
Nam veluti phœbus lato sua fundit in orbe
Lumina, Saturni sydus vt axe nitet,
Quo splendet roseo Cretensis Iuppiter ore
Dum geminū fulgens tergora curua premit,
Aut se qua effusis dat Cypria fronte videndam
Cum radiis totum percutit alma polum.
Haud alia decus hoc nostri ratione Senatus
Perstringit vultus oraq; lęta virum.
Et tamen haud austera sonant de gutture verba
Plenaq; nec sęuis sunt pia dicta minis.
Omnia sed placido cōprendunt lumine, quoduis
Disponunt patrio more decenter opus.
Et falsum damnare, probi rectiq; tenaces
Nil astu, nihil aut fraude dolo ve gerunt.
Quapropter magna cumulatus laude senatus
Hic noster, gratum nomen in orbe tenet.

Sic vt

Sic vt cum rerum ſint cognita plurima, quarum
Copia Danorum diues ab orbe venit.
Tum quoqꝫ ſancta pium comitatur fama Senatū
Et cunctis mundi partibus ora, ferunt.
Prudenteſqꝫ animi motus mirantur, & vſus
Conſilij, & fultos relligione dies.
Virtuteſqꝫ probant & honeſto in pectore mores
Ac pulchri ſpetiem corporis vſqꝫ canunt.
Hęc etenim ſunt dona dei, probitate nitere,
Sed mage quæ pulchri corporis acta, placēt.
Muſica iuſta quidem, formam cum clara coronat
Virtus, virtutem cum decor oris habet.
Formoſo at vitium dominari corpore, celſa
Hoſpitem id eſt certe tecta ſubiſſe malum.
Flagitiis animum ſub amœna fronte latentem
Credere, quid? pecudis nonne videtur opus?
Indolis hęc igitur Generoſę ſigna, modeſto
Lumine virtutes condecorare pias.
Et ſe non vitio, ſtudiis ſed & arte polire,
Certe hęc virtutum ſemina larga ferunt.
Hic quibus ordo ſcatet venerādus, fluminis inſtar
Cuncta tenens pleno clarus honeſta ſinu.
Quem quia tu claudis Nicolae diſerte ſenatum
Vltimus haudquaq̄ te comitatur honos.
Sed procerum ſpectata vale modo copia. Quæ
Gratanti Regem ſuſcipis ore pium. (nunc

Recte igitur votis exultes Haffnia iustis
Principibusq; petas prospera cuncta tuis.
Atq; adeo si quæ vasto iacet insula ponto
Preterea, & celeres gurgite vertit aquas.
Oceanus si preterea quę littora noster
Alluit, aut mediis diuidit vnda vadis.
Hęc quoq; vota ferant inuicto maxima Regi
Pacifica vt teneat Danica sceptra manu.
Ac duraturam ducibus petat incola vitam
Commoda qui toto pectore nostra student.
Rex eteni minus hic nostrum non pmouet orbē
Dum sibi perpetua tradita pace fouet,
Quam pater ipse, suo Fridericus nomine magnus
Cuius in æternos stent monimenta dies.
Hunc siquidem pacis studio, fera bella perosum
Imperium placide continuisse ferunt.
Quem quia fęlici sequitur Rex tramite noster.
Et patrio, Regni culmina, more tenet,
Ac florere bona potius quum danica pace
Quam lugere graui sceptra dolore velit,
Ipsa quidem multo talem tibi posce Corona
Incolumen, quo tu lęta fruare, die.
Hic tibi nam primo vere sit dignus honore'
Nulli priscorum cesserit ipse ducum.
Nam licet imperii fines non proferat vltra
Oceanum, medio nec parat arma salo,
Ignotam

Ignotam quamuis conferto milite terram
Non petit, ast latiam sponte relinquit humū
Gratia quātumuis nihil hoc timet arma mouēre
Teutonicoq; struit nec fera bella Solo
Quamuis secure, diuisus ab orbe Britannus
Degit, & in medijs liber oberrat agris,
Quo promouerunt sua Reges agmina Prisci
Armaq; sunt varijs cognita nostra locis,
Fæliciq; Deo nostris stetit alea rebus,
Debita pęna feris hostibus vsq; fuit.
Hæc minime quamuis temere molitur, agit ve
Qui lotum Christi sanguine nomen habet.
Quamuis vicinas nec Marte lacessere gentes
Perdere sublata pace nec omne studet.
Attamen extremo discrimine pulsus in arma
Haud quaq̄ sicco Bella cruore gerit.
Nunc tria suprēo Sol lustra peregit in orbe,
Totq; annos roseum monstrat Apollo caput.
Hostibus hic teneat victor cum sceptra fugatis,
Omneq; legitima pace ministrat opus.
Nā cū staret adhuc Regnū sine principe, magno
Vt dura populi conditione, malo,
Aduenere, Comes longis peregrinus ab oris,
Et Dux vicini qui tenet arua soli,
Ingrediturq; suis patriam modo Regibus orbam
Et fœtos late depopulatur agros.

Militis ampla quidem spacioso copia campo
Et numero incautos territat ipsa viros.
Grassari cepere Duces & cogere plebem
Omniaq; in proprios vertere rura lares.
Nobilitas sequitur diuersas maxima partes
Et studium quisquis laudat, amatq; suum.
Hic parere quidem presentibus esse necesse
Dictat, & inuecto subdere vota duci.
Nam melius parere parum, q̃ perdere quicq̃d
Mumeris egregij possidet atq; soli.
Esse quidem presto qui castris subdere flammas
Et velit ardenti tradere cuncta rogo.
Consentire igitur presentibus expedit, alto
Ni dare vulcano commoda nostra iuuet.
Inuitis promissa quidem non vlla nocebunt,
Hostibus impune verba fidesq; perit.
Postq̃ non hostes lateat nos verba coactos
Et dare non iusto libera vota duci.
Quid ne precor n̄ro comes hic peregrinus in orbe
Querit, & hic gelidas cur rate turbat aquas?
Haud equidem conscriptus adest, haud agmina
Belligeri ducit militis ampla meo, (iussu
Quare vt vitemus discrimina tanta, ferendum
Quicquid id est, donec corrigat omne Deus.
Hoc quidam sua verba modo proponere, Quidã
Longe aliis soluunt Guttura cauta sonis,
Commoda

Commoda non etenim Regno suadere videntur
Hostibus hortantur qui dare colla feris.
Principiis siquidem si non obsistitur, esse
Inde quidem patrio magna pericla lari.
Nam velut in stipulis vultu furit ignis edaci
Omneq; comprensum lucida flamma vorat.
Sic sine lege ruit nullo frenata capistro
Cum dubio sequit rustica turba duce.
Proditũ id hystoriis, memorandam Cecropis au-
Tantum ciuili pene perisse manu. (lam
Pellit in exilium claros dum ciuis alumnos
Commoda qui populi iure probata, gerunt.
Et Triginta capit Respublica nota tyrannos
Qui, veluti miseras stat lupus inter oues,
Sic hij disponunt flauæ cantata mineruæ
Tecta, nec est aliquo prȩda relicta loco.
Ciuibus haud igitur spacium, nec danda colonis
Tempora sunt, rebus robora firma nouis,
Ne vel, in hȩc longo qui venit tramite miles
Dum Tutore carent occupet ipse, loca
Vel temere ignotum firmet gens rustica regem
Qui dubios cauta traxerit arte viros.
Nec facile est speranda salus, vbi Rusticus arma
Mouerit, hic curua singula falce metet
Exuratq; vrbes, miscet celer omnia luctu
Et nisi quȩ potis est perdere, nulla petit.

Prȩsiden-

Prȩſcidendam igitur hanc eſſe furoribus anſam,
Omnia confundat ne, vaga turba furens.
Ac ſi quid peregre appulſo ducȩ mota malorum
Audeat, aut nocuas mouerit ipſa faces,
Inueniet tantos qui iuſto marte tumultus
Excipiat, turbæ, qui domet acta, rudis.
Quæritur hinc igitur patriæ defenſor, iniquum
Sumere qui contra poſſiet arma ducem.
Quiq; docere hoſtes ſatagit dare tergora victos,
Et dare victori colla ſuperba ſuo.
Quo demum fulti triſtis vaga pila Gradiui
Spernimus, ac inſtar ſit mihi turba pili.
Et fælix Regnum merito cenſebitur, vni
Quod bene ſuadenti pareat vsq; viro.
Forſan & exitium dabit hȩc diſcordia noſtræ
Quam tamen incolumem corde precamur, (humum.
Ni matura malis liceat reperire futuris
Conſilia, & noſtris hȩc cito rebus erint.
Nec mora, pars votis conſentit, at Altera q̃rit
Quis tanto princeps par queat eſſe malo.
Quis procul aduecto Comiti, magnaq; potito
Parte ſoli, inicere eſt fortia vincla, potis.
Cumq; diu tanto perquirunt munere dignum
Et clarum vera relligione virum.
Ecce ſubit proles Friderici principis, illa
Quȩ ſacro Chriſti flumine nomen habet.
Hic

Hic Lubbecenſes tunc temporis, agmine muris
Admoto ,cincta preſſerat vrbe,diu.
Quæ cum iam capienda foret,tolerare labores
Amplius vt nequeant mœnia fracta metu.
Nam veluti canum veſtigia pone legentem
Horret ab aſpectu dum fugit agna lupum.
Vtq; patet Niſi pedibus comprenſa columba
Quę prius accipitri,non tamen eſca,fuit.
Sic intra portas gemitu ſonat omne,pauentq;
Nunc quaſi ſupremo tecta videnda die.
Aſt quam fortunam dij decreuere (profecto
Fortunam certum eſt hoc viguiſſe loco)
Haud equidē expectare licet,cui ſceptra Senatus
Danica ſub celebri fert moderanda gradu.
Non etenim regni velut actor poſcitur,aſt hunc
Incola vult priſco Regis honore frui.
Quare caſtra mouet, regniq; miſertus auiti
Cimbrica non tardo milite rura petit.
Declarans regni ſe noſtri malle ſalutem
Quam Lubbecenſum caſtra,doloſq; ſequi.
Hac ſimul vt ventū eſt,medioq; ſtat agmine cūc-
Altior,& preſſam lumine torquet humum(tis
Dicta capit procerum,turbęq; aſtantis amorem
Haurit,& elatos colligit aure ſonos.
Eſſe quidem tempus,quo ſi quid ſceptra mereri
Noſtra queant,noſtris conſulat ipſe malis.

Hostibus oceanum vires cessisse, carinis
Sulcari quater nunc vada nostra decem.
Milite turbari peregrino tecta, penates,
Exitiumque piis non procul esse focis.
Omnia pene tenent flammę. Iacet insula ponto
Quæ rapidi celeres sustinet hostis equos
Insula ab antiquo Sialandia nomine dicta,
Ach vexata gemit nunc quibus ipsa` malis.
Omnia turbarunt hostes, miscere prophana
Sacris, & studium est bella ciere deo.
Nam lucos spoliare & templo auferre decorem,
Tollere de sacris vsibus omne sciunt.
Castra solo, murosque ęquat, Gens destruit illa
Primeuæ quicquid nobilitatis erat.
Nunc mediis Neptunus aquis turbatur, & ipse
Mars rigido quamuis fulgeat ense, timet.
Hoc igitur patriam, regum lectissima proles
Assere, quod nostro nunc viget orbe, malo,
Præmia tam immensi, tribuant modo fata, laboris
Hæc cape, victrici sceptra tenenda manu.
Finierant proceres, Ast hic tellure morata
Paulisper, cęlo lumina grata tulit.
Vtque patum tacito collegit pectore voces,
Scrutaturque animo dicta futura graui.
Gloria Danorum (dixit) venerande Senatus
Et spectatorum turba probata virum,
Si quid

Si quid ab ęthereo votis petiisse tonante
Fas foret,& summos flectere voce deos,
Haud equidem inficior chari me fata parentis
Exoptasse suo plena stetisse die.
Non etenim patriæ foret hęc iniuria vestrę,
Nec gladiis essent tot mala versa nouis.
Ast homini quoniam dispensant tempora parcæ
Iusta, quibus nostros fata dedere dies.
(Et dicto exiliunt lachrymæ,frontemq; rigarunt
Ille quibus niuea liberat ora manu)
Nos equidem patrios cineres,famamq; perhennē,
Nominaq; ęthereo vouimus alma deo.
Et pro tot meritis,quibus est tua cura parenti
Nota meo,& duro cognita marte fides,
Iam tibi non vllo perituras tempore grates
Reddimus,hinc animo semper amande meo.
Sed quantum doleant narrata pericula,constat
Omnia cui pateant expediunda deo,
O scelus indignum vere,nullisq; ferendum,
Nomina quis olim clara fuere, viris,
Appulsone procul fiet hosti Dania, sit ne
Pręda rogo manibus nnnc laceranda feris?
Dania tot quondam Regum cantata trophais
Et partis totiens nobilitata bonis,
Iam ne peregrinis tua tradas hostibus arma
Externoq; dabis colla regenda duci?

An vex-

An vexilla manu priscorum tacta parentum,
Ante quidem proauus queq; gerebat auus,
Quæ patruus, tandēq; pater, paulo ante sepultus
Librabat medio victor in hoste meus,
Nam minime obscurum est inimicis Regia quātis
Hec stetit, insultus Dania quoq; tulit.
Vandalicos forti dum pectore libera motus
Sustinet, & Suecos vincit agitq; viros
Illa sub Arctoo gens est durissima mundo
Martis opus certe Suetica turba feri.
Quapꝓter multo caput haud nisi sanguine vobis
Subdidit, ast calido vt castra cruore fluunt
Imperium auersata prius Gens victa capescit
Danorumq; diu paruit ipsa duci.
Dum Gallum studio captum nouitatis, & arma
Sectantem, iusta calliditate premit.
Oceanum hic multis turbarat nauibus, vnde
Facta quidem est patruo sępe querela meo
Cum latrociniis fędarat limina Regni
Cimbriacoq; agitur splendida præda mari.
Dum domat iniuste grassantem cominus Anglū
Cogit & in vestras colla superba manus.
Nec tanti comites alios habuere laboris
Pręter eum vasto qui colit arua salo,
Gnarus at armorum rigidi qui martis, acutā
Tela quidem semper figere Scotus, amat.
Motibus

Motibus hos(inq̃)magnis emensa labores,
Dum tot summorum sustinet arma virum,
Dania num infestis modo cesserit hostibus, vtrum
Orba quidẽ hinc omnis sceptra salutis erũt?
Accola, quidue comes turbat tua limina, Rheni,
Quídve petit notí dux moderator agri?
Afflictis potius quin tu modo consule rebus,
Maxima qui regni iura Senatus habes.
Effice ne impune viduis iniuria vestrís
Hęc, velut ex procerum facta timore fiet,
Effice ne stricto pereant mucrone pupilli,
Quo Sathanas vafro perditus hoste furit.
Effice ne florens olim Respublica, labem
Contrahat, aut fuso sanguine castra natent.
Incensasq; extingue faces, frenato superbi
Militis, & gladio dicta retunde ducis.
Sentiat vt gentis sese vestigia priscę
Deprendisse, nec hoc territa corda, loco.
Me vero haud temere accedentẽ, ast voce citatũ
Vtere, si placeat milite siue duce.
Quem mihi cunq; locum tribuat diuina volũtas,
Veram (iuro Deos) experiere fidem.
Et decus hoc cummune fiet, commune periclum,
Credite, Sors eadem tanget vtrunq; caput,
Dixit. & extẽplo proceres dãt murmura, gratos
Dat sermone ducis gens stupefacta, sonos.

Reppertumq; agnoſcit herum, virtute precatur
Vt patria fęlix Danica ſceptra gerat.
Vrbs ꝓpe Cimbrorũ medio iacet aggere, priſco
Quę colit Horſnenſem nomine turba vocat.
Vrbs veteri virtute potens, vbi mœnia condi
Non patitur quauis libera cede manus.
Conuentus hęc prima nouos, procerũq; coronã
Et lato vidit ſtructa theatra foro.
Hic vbi conſtituunt Friderici viſcera, Regem
Continuo populus voce ſalutat ouans.
Ipſa ſacramentis ſe plebs aſtringit, idemq;
Nobilitas patrio ſplendida more facit.
Hic vna pater ipſe fuit meus, auguris inſtar
Qui Regis vidit proſpera cuncta noui.
Fœlicemq; ſciebat auum, proauumq; modeſtum
Et virtute patrem promicuiſſe pari.
Quapropter plebis confregit ſępe furores
Audit vt incenſas hoſtibus eſſe faces.
Atq; auerſatus rabiem, facileſq; tumultus,
Externo potuit non dare colla duci.
Sed Chriſtiane fidem preſtat tibi, preſſaq; longo
Nunc ſoluit lętus tempore vota Deo,
Electoq; precatur ouans victricia Regi
Secula, & haud vllis obliteranda notis.
Cumq; ſalutatum toto Rex agmine cernat
Et modo ſe cupidum lege tenere gregem.

Expecta

Expectata dedit maturo pectore verba
    Oraq; vox tenuit talis aperta ducis.
Mi DEVS ęterno qui singula iure gubernas,
    Arbitrioq; tenes numina cuncta tuo,
Qui pia disponis mortali fata coronę
    Accumulasq; bonis pectora nostra tuis
Da pater officijs cedat tibi Gloria nostris
    Gloria, quam veram secla futura canant.
Tu mihi consilium tribuas, populoq; salutem,
    Vt mea cęlesti facta iuuentur ope.
Contere grassantes cede atq; furoribus hostes
    Arma peregrini frange superba ducis.
Et comitum compesce gradus, ne Dania largo
    (Triste quidem facinus) tota cruore fluat.
Quin hostes potius vertas hoc omen in ipsos
    Quasq; petit clades stridula turba luat.
Dixit, & accepta modo conditione, salutem
    Inde quidem nostram pectore totus agit.
Quare cum studium pietatis amaret, & ęquis
    Omne probus voluit legibus esse ratum,
Successus fortuna dedit. crudelibus arma
    Exuit, & vires abstulit alma, viris.
Congressus vidit laudanda Fionia primos,
    Sunt quibus externi cornua victa ducis.
Et nostro fuit imperio victoria, postq̃
    Iniuste passos iuuerit ipse Deus.

G ij   Inde fugam

Inde fugam capiunt hostes, & mœnia quærunt
Haffniaco lucent quæ satis ampla solo,
Se quibus includunt & portas vecte coronant,
Ac madido figi lumine castra vident.
Ast noster leni tantos fert pectore motus,
Finis enim nostrum iusta latere nequit.
Hæc breuiter memorare libet. Iã pene perẽptus
Hostis erat, dira cuncta vorante fame,
Omnis habet proiecta platea cadauera, nemo
Sustinet in patulo signa videre foro.
Tabe perit, valido qui venit corpore miles,
Non caro, non pisces amplius esca fuit.
Non herbas reperire licet, frumenta, legumen
Disperiit, nullus latrat in vrbe canis.
Consumptus mures abigit cibus, esse columbam
Non patitur, nitro tortus in astra globus.
Potus erat nullus, tum vas sua vina reliquit
Hausta male extĩguit flumine lympha sitim,
Vnica vix puero seruatur vacca recenti
Possit vt altricis pasta subire vices,
Namq; duci coniunx auido pba semine fœta
Enixa est hisce pignora chara locis,
His igitur cum se videt hostis sortibus omnem,
Deperdisse animi spemq; fidemq; sui,
Indoluit, tantum fortunæ exemplar haberi
Se, patrio posset cui satis esse solo.

Et stult-

Et ſtultos animi motus, inimicaq; dicta
  Dãnat, in hanc venit que is ſtimulatus humũ
Pectoris haud etenim docti fuit impetus ille
  Vt comes extremæ ſortis amarit iter,
Quęq; ſuis geminã ſpectant loca ſedibus arcton
  Prętulerit, Rhenus quas vehit altus, aquis.
Forſan enim poterat propriis ibi viuere rebus,
  Hic ſperare nihil maxima cura duci.
Aſt agit incautum ſimulans inimicus honores,
  Pellit & in vitę tanta pericla virum.
De quibus hic ſtatuã tanto minus, õnia quanto
  Hęc mihi ſunt alio dinumeranda loco.
Nam certe quidam meruere coloribus ęquis
  Depingi. Genio cetera ſunto meo.
Ergo comes cum nulla ſibi veſtigia cernat,
  Eſt quibus elabi principis arma potis,
Conſilio ſocij cum Rege paciſcitur, vrbem
  Dedidit, & victas tollit ad aſtra manus,
Teſtaturq; Deos & ſi quæ numina cęlo
  Iura locant, (oculis decidit vnda vagis,
Quiq; diu tremulo luctatur ſpiritus ore
  Flectitur) hinc miſera talia voce refert,
Haud equidẽ id meruit mea magna inſania, Reg
  Ambitio notas vt mihi vertat opes, (ni
Nec malus hoc animus latitat qui corpore, tanti
  Cauſa fuit, quantum corda doloris habẽt.

Sed persuaserunt quidam, quibus vltima passos
Fluctibus est mediis deseruisse iocus.
Ach Deus excelso mundum qui cernis ab axe,
Tu tanti vindex criminis esse velis.
Et iustas persolue precor quas corpore pęnas,
Autores huius commeruere mali.
Non etenim ignotus venissẽ hũc hospes in orbẽ
Lumine quem toto Cassiopeia videt,
Baltica nec temere tranassem flumina, tuto
Danica quę faciunt sceptra latere sinu.
Nam veluti charę genitricis brachia Gnatum
Et dirę contra sortis amara fouent,
Haud aliter vires, rapido mare gurgite Regnum
Hoc cingens, regni prestat agitq; locis.
Et mihi nunc liceat toto si vera fateri
Pectore, si mentis cuncta peracta feram,
Confiteor tanto nunq̃ me horrore fluentes
Traieci has quanto non bene sanus aquas.
Quid mihi cũ tumido ratibus vehor ęquore mẽ-
Consiliiq; fuit, quo stetit ore color, (tis
Quoq; truces pauidus conspexi lumine fluctus
Propulsos tetro, quos, acheronte sciam,
Et magnos summi petiisse tonantis honores,
Quos clarus liquido phœbus in axe tenet.
Expediam tantis si se mihi tempora rebus
Aduersisq; vnq̃ commoda finis erit.

Et fateor

Et fateor certe me tunc voluisse reuerti
Hęc me cum mediis cura molestat aquis,
Pręsaga siquidem didici infortunia mente,
Hoc me expectabant quę grauiora loco.
Ast impulsorum cupidam mihi copia mentem
Fascinat, & plenos spondet inepta lares,
Incitat vt nullo frętum Diademate regnum
Inuadam, & celeri flumina naue teram.
Promittuntq; operas. Sed enim ꝓmittere cuiuis
Exiguum, Sensi nil tamen ipse minus.
Et certe nostras aliquis quoq; rumor in oras
Venerat, hæc nullo principe sceptra geri,
Quare nos maiora quidem concepimus, vnq̄
Vtile q̄ nobis forsan habere siet.
Venimus, & prompto bellum mucrone iuuentus
Hęc dedit, Ac largo sanguine sparsit humū.
Sed quoniam non marte stetit victoria nostro,
Experiarq; mihi summa negare Deos.
Te rogo diuinū modo quē tua fata Monarchā
Decernunt, placido lumine nostra vide.
En tibi deuictas (fiet hęc tua gloria) palmas
Trado, peregrini suscipe vota ducis.
Et quod vesanæ dedit imprudentia menti
Ne mihi consilium possit obesse, face,
Vtere fortuna, quam dant tibi numina summam
Atq; data fęlix vtere sorte diu.

En tibi nunc, quondã quibus ardua bella parabã
Brachia iudiciis tendo futura tuis.
Tu victor. Regni cedat tibi summa petiti
Gloria, sint manibns sceptra tenenda tuis.
Non ego victus ero pietas modo seruet amicum
Qui tibi nequaq̃ displicuisse potest.
Non inimicus eram, nunq̃ hęc tibi dextera mortẽ
Expetiit. Tacitos finiit ore sonos.
Cum Rex continuo discedere mandat ab vrbe
Et procul a nostro limine ferre pedes.
Sed iuramento prius hic se astringit, in omnes
Haud se huc moturum bellica signa dies.
Hoc facto comes egreditur, quod milite, Regnũ
Turbarar, nimis hoc dum furit orbe, fero.
Inde tenet sceptrum regni Christianus auiti
Credita florenti pace fideq; regens.
Et patriæ tanto moderatur honore penates
Vt merito priscis anteferetur auis.
Quapropter MAGnum confecti munere belli,
Incola DIVINVM pacis amore vocat.
Sub cuius tuto, veluti requiescimus vmbra,
Ac ferimus nostro vota precesq; deo.
Et petimus, velit hunc vitali vescier aura,
Ac longa regni commoditate frui.
Conspiciat seros vt lęta fronte nepotes,
Et veteri felix omnia marte regat,
Credimus

Credimus hoc etenim rerum moderante coronas
Vsuros hic nos pacis honore diu.
Principibus quapropter ouãs modo pandito portas
Haffnia, sustineant hos tua tecta deos.
Et patres venerare, pio qui corde salutem
Ac patriæ quærunt commoda magna tuæ.
Aduenisse tibi depulso noctis hiatu
Crede diem, & rosea luce nitere polum,
Nam quod terricolis grato dat lumine phębus
Hoc Rex subiecto prestat honore gregi,
Et veluti densas profligat Apollo tenebras
Et gratum exoitus monstrat ab axe diem.
Ac oculos in sese hominum conuertit & ora,
Sicut inexhausto cuncta calore fouet.
Sic Regum virtus populo dat pectora, vires,
Lęticiam, & plebis lumina, fronte regit.
Gestiat vt Reges circum pia turba vagare,
Atq; paterna oculis signa notare iuuet.
Macte igitur iustos referas precor hafnia plausus
Hunc gnomone nota candidiore diem.
Et supplex fer thura diis, numenq; piato
æthereum, & ducibus fausta precare tuis.
Tuq; adeo nostri MODERATOR maxime reg
Qui geris a veteri nomina clarus auo, (ni
Pectore tu populi nitido complectere voces,
Qui gratus lęta mente trophea canit.

Nostraq; nunc primum celsos quę Musa penates
Scandit, & est summos ausa mouere lares,
Hęc pia crescenti quę exordia ponit honori,
Non auersato lumine scripta lege.
Pectore sed toto potius defende Camœnas,
Quæ subeunt vasto dira pericla mari.
Nã minime obscurũ est studiũ quo dẽte momor.
Hæc misero si quis scripta, dolore feret.(det.
Ast tu Liuorem compescito, Latius olim
Sic dabit hæc radios fęta Minerua suos,
Gestaq; summa canet Regũ, Quos Danica forti
Sceptra quidem constat disposuisse manu.
Tum tua perpetui memorabunt facta nepotes,
Nostraq; Nestoreos viue Thalia Dies.

Impressa Hafniæ apud Iohannem Vinitorem die
5. Augusti Anno 1551.

ſa penates
ere lares,
t honcri,
ge.
mœnas,
a mari.
ēte momor-
e feret.(det-
is olim
erua ſuos,
Danica forti
ſpiſſe manu.
ſta nepotes,
ia Dies.

Vinitorem die
r.

